

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Αριθμ. Πρωτ. 359

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2014

Πρός τόν Ἱερό Κληρο καί τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως
Ἀδελφοί μου,

Μέσα σέ μία περιορέουσα ἀτμόσφαιρα ὅπου κυριαρχεῖ ἡ θλίψη, ἡ ἀβεβαιότητα, ἡ ἀγωνία γιά τό μέλλον, ἀκόμη καί ἡ ἀπόγνωση, ἡ Ἐκκλησία μας, συνεπῆς καί σταθερῆ στήν πίστη πού παρέλαβε ἀπό τούς ἁγίους Ἀποστόλους καί Πατέρες, ἀναφωνεῖ σήμερα καί διακηρύσσει τήν μεγαλύτερη καί κεντρικώτερη ἀλήθεια Της ὅτι «**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ**».

Δέν ὑπάρχει ἄλλο γεγονός, ὄχι μόνο στά πλαίσια τῆς ἱστορίας τῆς σωτηρίας, ἀλλά καί γενικά σέ ὁλόκληρη τήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, τόσο σπουδαῖο, δυνατό καί ἀκλόνητο, ὅσο ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου.

Τό ὑπερφυές γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, τό ὁποῖο εἶναι καταγεγραμμένο στά θεόπνευστα ἱερά Εὐαγγελία καί μαρτυρημένο διά τῆς πίστεως τῶν ἁγίων στό πέρασμα τῶν αἰώνων, ἀποτελεῖ τή θαυμαστή σύνοψη καί συγκεφαλαίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, τῶν θαυμάτων πού πραγματοποίησε, τῶν ἀληθειῶν πού δίδαξε τοῦ σωτηριώδους ἔργου πού ἐπετέλεσε.

Μόνον ὑπό τό ἔκπαγλο φῶς τῆς Ἀναστάσεως ἐρμηνεύεται μέ πληρότητα τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄν ὁ Χριστός δέν ἔχει ἀναστηθεῖ πραγματικά ἐκ νεκρῶν, μᾶς προειδοποιεῖ σοφά ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του, ὅλο τό εὐαγγελικό κήρυγμα εἶναι κενό περιεχομένου, χωρίς οὐσιαστικό ἀντίκρισμα, ἡ Χριστιανική πίστη εἶναι μάταιη, καί οἱ Χριστιανοί εἶναι οἱ πῖο δυστυχεῖς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Χωρίς τήν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου ὁ Χριστιανισμός χάνει τό ἀπόλυτο κύρος του, παύει νά εἶναι θεία ἀποκάλυψη καί καταντᾶ ἕνα ὠραῖο μέν, ἀλλά ἀπλό φαντασικό ἀνθρώπινο ἰδεολόγημα.

Ὁ Χριστός χωρίς τήν Ἀνάσταση θά ἦταν σίγουρα ἕνας μέγας ἠθικοδιδάσκαλος, ἕνας ὑψηπετής φιλόσοφος, ἕνας θρησκευτικός ἀναμορφωτής, ἴσως καί ἕνας κοινωνικός ἐπαναστάτης, δέν θά ἦταν ὅμως ὁ σωτήρας μας ὁ νικητής τοῦ ἐσχάτου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοῦ θανάτου.

Χωρίς τόν ἀναστάντα Χριστό θά εἴμαστε καταδικασμένοι στά ἐνδοκοσμικά δεσμά μιᾶς ἀπελπιστικά στενῆς ἀνθρωποκεντρικῆς φυλακῆς.

Μόνον ὅταν φρονοῦμε ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι πατέρες περὶ Χριστοῦ καί Ἀναστάσεως, τοποθετοῦμε τά πράγματα στή σωστή θέση τους, βλέπουμε καθαρά, ἀξιολογοῦμε ὑπεύθυνα καί ἀνακτοῦμε ἐλπίδα καί προοπτική ζωῆς.

Μέ τή βεβαιότητα πού χαρίζει ἡ ἄδολη πίστη, μέ τήν ὁποία ὑπερβαίνονται ὅλα τά ἐμπόδια πού θέτει ὁ ἀνθρώπινος ὀρθολογισμός, ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί μαζί του ὅλοι οἱ πιστοί πού βίωσαν τήν ἀναστάσιμη ἐμπειρία, ἀναφωνοῦν μέ ἀνακούφιση: «**Νυνὶ δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο**».

Από ἐδῶ καί μπρός ὅποιος πιστεύει αὐθεντικά στό Χριστό ζεῖ μέσα ἀπό τό Βάπτισμα καί γενικώτερα μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ἕνα μυστικό θάνατο καί αἰσθάνεται ἕνα ρεῦμα θείας ζωῆς πού τόν ἀνασταίνει.

Εἶναι ἐκκεντρισμός καί ἐμβολιασμός στή ρίζα τῆς ὄντως Ζωῆς πού μεταμορφώνει καί ἀφθαρτοποιεῖ κάθε πιστό.

Ἰδιαίτερα στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας πού ἀποτελεῖ κορυφαία μετοχή στήν Πασχάλια ἐμπειρία καί πραγματικότητα, ὁ Ἀναστάς Κύριος μεταδίδει ὡς μυστική κεφαλή σέ ὅλο τό Σῶμα Του, τήν Ἐκκλησία, τήν μεταμόρφωση καί ἀθανασία.

Ἔτσι κάθε Χριστιανός μέσα στά ὅρια τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος ὑπερβαίνει τό θάνατο καί ζεῖ ἀπό ἐδῶ καί τώρα τήν πρώτη ἀνάσταση, δηλαδή σύμφωνα μέ τή νηπτική θεολογία τῆς Ὁρθοδοξίας μας τήν ἀνάσταση τῆς ψυχῆς, ἐνῶ προσδοκᾷ μέ ἐλπίδα τό ὑπεριστορικό γεγονός τῆς ἀναστάσεως τῶν σωμάτων στά ἔσχατα τῶν καιρῶν.

Αὕτη ἡ ἀνάσταση εἶναι «ἀπαρχή ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου» εἶναι μιά πορεία πρὸς τό «Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας», ὅπου ὁ θάνατος θά νικηθεῖ σέ ὅλα τά επίπεδα καί τό γένος τῶν ἀνθρώπων θά μπορέσει «ἐν καινότητι ζωῆς» στήν ἀνέσπερη καί αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τό χαροποιό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως ἐμπνέει στούς ἀνθρώπους ἐλπίδα καί τούς γεμίζει αἰσιοδοξία.

Ἀφοῦ νικήθηκε ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός, πού εἶναι ὁ θάνατος, μποροῦν νά ξεπερασθοῦν ὅλες οἱ ἀντιξοότητες, φυσικές καί κοινωνικές. Ἄλλωστε κάθε ἀστοχία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μιά μορφή θανάτου, ἕνας μικρός θάνατος.

Τό φρόνημα καί το γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μᾶς καθιστᾷ ἱκανούς νά ξεπερνᾷμε κάθε θάνατο.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος, λοιπόν, μᾶς στηρίζει καί μᾶς ἀνορθώνει πάντοτε, καί ἐξαιρετικά τώρα στίς δυσκολίες πού ὡς κοινωνία ἀντιμετωπίζουμε ἐξ αἰτίας τῆς ἀρνητικῆς ἀτμόσφαιρας πού μᾶς περιβάλλει. Ἀποτελεῖ ἀξίωμα τῆς πνευματικῆς ζωῆς ὅτι «*ἀεὶ τῶ σταυρῶ ἔπεται ἡ ἀνάστασις*», ἀρκεῖ νά μή χάνουμε τήν πίστη μας στό Θεό καί τήν ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο.

Ἐγκάρδια εὐχομαι σέ ὅλους σας δύναμη καί υγεία, καί ἡ ἀναστάσιμη χαρά νά πλημμυρίζει τήν ὑπαρξή σας.

«Χριστός ἀνέστη»

«Χρόνια πολλά» εὐλογημένα καί εὐφρόσυνα

Μετά πολλῆς πατρικῆς ἀγάπης

Ὁ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης σας

† Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ